

særlige Forhold staaende selvstændig Person, har en særegen Fordel af Havnen. Der kan ved denne Betragtning indvendes, at Kommunen ogsaa har givet Tilskud til Kjøbenhavns Havn, saaledes 300,000 Rbd. for Udbygning henimod Gasanlægget og Afstaaelsen af Halvdelen af Acciseafgiften. Det er sandt; men dog oplæres det, at dette Vederlag ingenlunde er tilstrækkeligt for de Arbejder, som Havnevesenet har udsørt for Kjøbenhavn, og for de Grunde og de Bolværter, som tilflyde Kjøbenhavn ved denne Transaktion; dertil kommer, at Kjøbenhavn har meget betydelig Nytte af Havnen, idet den er en af Afsløbskanalerne for Skofterne i Kjøbenhavn, hvorfør den burde deltage med et meget betydeligt Tilskud i Opnuddringsarbejderne. Dette Spørgsmaal ligger ikke praktisk for i Vnndringsforslagene. Man har udtalt, at man forventede inden en vis Frist, at selve Spørgsmaalet overhovedet vilde komme til Overveielse, og da en Bestemmelse om, med hvilket Tilskud navnlig de tre Faktorer: Skibe, Varer og Kjøbenhavns Kommune, skulde deltage i Tilveiebringelsen af de fornødne Indtægter for Kjøbenhavns Havn. Dog faar Forslaget under Nr. 1 tildels i Forbindelse med de Betragtninger, jeg her har fremsat. Der er nemlig foreslaaet i § 1, saaledes som Lovforslaget foreligger, at den samme Operation, som blev foretagen i 1864, atter skulde foretages, naar vi vare villige til — hvad man jo er villig til efter Folkethingets tidligere Afstemning — at opheve Skibsafgiften til Fordel for Skibsarten i Almindelighed. Dette er jo blevet noget nær enstemmig vedtaget, der var i alt Fald kun meget faa Stemmer derimod. Dersom det skete i Løbet af nogle Aar, saa skulde Indenrigsministeren efter § 1 være berettiget til at tage en vis Del af den Afgift, som Staten hidtil har havt, og lægge den over til Fordel for Havnekassen — i samme Retning gif Loven i 1864. Det kan ikke bestemt siges, hvorledes en anden Fordeling saa finde Sted, men at Folkethinget strax skulde vedtage dette og derved tage ind med den ene Haand, inden man har givet ud med den anden Haand, det har man ikke fundet rigtigt og derfor har man foreslaaet, at Paragrafens sidste Punktum udgaar. Det første Punktum udtaler, at Acciseafgiften fremdeles kan opkræves i 10 Aar. Det er naturligt, at der er Vareafgift ved Kjøbenhavns Havn; men denne Acciseafgift har havt mange Modstandere ved de foregaaede Forhandlinger, og navnlig vare de Forhandlinger, man havde om denne Sag i 1864, af den Bestaafenhed, at det egentlig kun var med megen Vanskelighed, at Acciseafgiften naaede over Skjerene og blev fastsat for de kommende 10 Aar, men skulde dog bortfalde 1ste April 1874; nu forlanges der atter 10 Aars Forlængelse. Dog er det baade i Motiverne til Lovforslaget og i de Betænkninger, som Udvalget har faaet at se, antydet, at man ogsaa kunde være fornøjet med 5 Aar; og da nu Ud-

valget ikke kan ønske at give længere Frist, paa samme Tid man dog nu ikke pludselig vil bortstjære denne Indtægt fra Havnen, saa meget mere som man maa erkjende, at en Vareafgift vistnok vil være nødvendig, har man troet det rigtigt at blive staaende derved. Det er et Spørgsmaal, hvorvidt Reglerne for denne Vareafgift ere hensigtsmæssig anlagte, men det bliver saa atter et Spørgsmaal for sig. — Forslaget under Nr. 2 angaar Regler for Omfætningen fra Krigsmønt til Kronemønt. Det gaar ud fra den Betragtning, at der ikke skulde foretages nogen Forhøielse, men heller ikke nogen Nedsættelse i selve Acciseafgiften, saaledes som den er fastsat og fordelt paa de enkelte Varer ved Bekjendtgjørelsen af 13de Juli 1864. Selve Forslagets Indhold vil være indlysende for ærede Medlemmer. Ved Forslaget under Nr. 3 har Udvalget foreslaaet indsat en Paragraf om, at Sandafgiften til Kjøbenhavns Havn skal være ophævet fra 1ste April 1874. Som bemærket i Betænkningen, er denne Sag en gammel Sag, og den bliver mere og mere vanskelig, jo længere den vedbliver at bestaa, saaledes at tilsidst have Vanskelighederne taarnt sig saaledes op, at uagtet Havnebestyrelsen for 5 Aar siden ikke kunde gaa ind paa Ministeriets Forslag om at ophæve denne Afgift, saa er den dog nu kommen i Lanke om, at den ikke kan holde det gaende længere. Domstolene have vedtaget en Række af Afgjørelser, som have gjort Opkrævninger særdeles vanskelige, og selve Kontrollen er ogsaa vanskelig, idet der er 4 Betjente, en ved Langebro, en ved Toldboden, en ved Østerbro, og en delvis ved Vesterbro og Nørrebro — hvorledes han for Resten skal kunne passe paa Bogne, som komme ind ad begge Broer paa en Gang, er ikke let at forstaa. Man har da ogsaa hentydet til den lykkelige Tilstand, man i sin Tid havde, da man havde Vagt ved Broerne, og Broerne bestode af disse smalle Indkjørster, hvor man ved Hjælp af Militær kunde kontrollere det Sand, som blev indkjørt. De Løber ere som sagt forbi, man har ikke den Hjælp ved Kontrolleringen af Afgiften, som man havde i sin Tid, og disse forskjellige Vanskeligheder og navnlig den Omstændighed, at man maa anvende et saa betydeligt Beløb af cirka 3,000 Rbd., som kunde indkomme til Afgiftens Opkrævelse, have gjort Havnebestyrelsen tilbøielig til at nærme sig Ministeriets Betragtning af selve Spørgsmaalet. Det er foreslaaet af Flertallet i Havnebestyrelsen, at Indtægten skulde falde forskjelliges Slags Vaade til Laft, og da formentlig ogsaa saadanne Vaade, som tidligere ikke have ydet nogen som helst Afgift, men som have anvendt deres Tid i andet Niemed, og desuden ogsaa Pramme og lignende mindre Fartøier. Det kunde dog formentlig blive en Ubillighed ved en saadan Udvidelse til andre Skatteobjekter eller Afgiftsobjekter, som ikke tidligere have været med og ikke efter hele deres Virksomhed have været beregnet paa at skulle